बबन्धे बद्धः जलधिः समुद्दे ममन्ये मियतः मन्येः स्वात्यिपित् कि देति किदभावपचे उद्धे लीपाभावः स्वीह्पेण असुरगृष्टीतम मृतं जद्दे इतं दैत्यवंशे विजिग्ये विजितः जेिनः सन्योः अध्वारण चीति यतं कल्याने प्रलयकाले दुःस्वा जलग्नाविता वसुधा पृथि वी वरा इह्रपेण जहे उद्धता मर्व्य कर्षाण ठी वहेर्यजादिलात् व्यथ्यहेति खेजिः यहस्वपाद्योरिति प्रक्रतेर्ज्ञिः दुःखेन तिष्टतीति दुस्वा हनजनादिति दः सम्युक्तग्रसिविमर्गस्य वा लोपा मनीषा दिलात् तस्य भवत एष भारा मृनिरचणक्षेपा नातिगृहर्भविति ॥३८॥

इति नुवाणा मधुरं हितन्त तमान्ति हनेथिलयज्ञ भूमिं। रामं मुनिः प्रीतमना मखान्ते यशांसि राज्ञां निजिघृचिष्यन्॥४०॥

ज॰स॰

दित बृ। दित यथा तप्रकारण मध्रं श्राच सुखं हितं च बृवा णा श्रीमदधानः ज जणहे ले। दिति शानच् मृनः प्रीतमनाः मखा ने यज्ञावसाने तं रामसीथिलस्य यज्ञभूमिं श्राद्धिहत् गमित वान् मिथिलानां राजेति जनपद शब्दात् चित्रयादि जित्यच तस्य राजन्यपत्यविद्याति देशाद अश्रीह गता दितो नुम् प्रयोजक व्यापारे णिच् लुङ् श्राट् चिङ णिलापः दिर्वचने उचीति स्थानि वङ्गावाद जा दे दितीयस्थेति हिशब्दस्य दिर्वचनम् नन्द्रा दित नका रस्य प्रतिवेधः श्रम्यासकार्यम् श्राद्धि इदित रूपम्। राज्ञां यश्रां सि निजिघृच्यियन् निग्रहीतुमिभभवितुमेषयियन् ग्रहेः सन् स